

VESNA HAUSCHILD

HORION¹

Uprizoritveni tekst za eksperimentalno predstavo po načelih devising tehnike

London, Ljubljana
2013, 2014

LIKI

DUŠA, stara duša. V prejšnjem življenju mati slikarja Dalija. V igri najprej svobodno prehaja med svetovi (resničnim življenjem mladega para in astralnimi svetovi) in nato naseli fetus v telesu MISTRAL. Proti koncu igre se rodi kot hčerka MARKA in MISTRAL.

MLADI PAR:

MARKO, mlajša duša. V prejšnjem življenju je bil slikar Dali (Duša je bila njegova mama, ki je pri njegovih 16.letih umrla za rakom na dojkah). V igri njegova duša naseli telo mladega moškega v dvajsetih, ki končuje študij arhitekture in je partner Mistral.

MISTRAL, zelo mlada duša. V igri naseli telo Markove partnerice v dvajsetih, ki se ukvarja s kick boksom in plesom.

Logistika Duše:

Dokler ni utelešena, lahko duša na različnih nivojih zaznava zemeljski svet, ne more pa z njim direktno komunicirati kadar in kot bi si sama želela. Živi je ne vidijo in ne slišijo; s čimer se na začetku igre težko sprijazni. Ugotovi, da lahko stike navezuje le preko sanj in intuicije posamičnih živečih-utelešenih duš, v našem primeru likov mladega para. Mantra, s katero pridobiva pozornost in se povezuje z živečimi, katere hoče nagovoriti, je *ONLY LOVE* (prevod teksta oz. gesta je skupna odločitev ekipe igralcev, režiserja/ke in avtorice). Povezanost med Dušo in Markom tako z repetitcijo njene mantre postaja očitna v realističnih prizorih na odru.

Ko se Duša utelesi, se delno spominja vseh izkušenj iz svojih prejšnjih življenj in lekcij, ki jih je usvojila. Posledično je njen miselni tok, ki se odraža v govoru na odru, nekonsistenten. Način gibanja je odprt za interpretacijo. Ko se Duša ponovno rodi kot hčerka MISTRAL in MARKA, večino lekcij in izkušenj iz prejšnjih življenj pozabi (kot je pri vseh dušah v navadi;)

Odrski prostor naj bo čimbolj izčiščen in naj s tem omogoča igralcem veliko prostora za izražanje skozi gib in govor.

- pomeni, da je tekst igralca prekinjen s tekstom drugega igralca.

/ pomeni simultano govorjenje več igralcev hkrati.

VELIKE TISKANE ČRKE sugeririjo emocionalno reakcijo igralca; izgubo kontrole.

!

? predstavljajo reakcijo igralca brez uporabe besed. Le-ta je odprta za interpretacijo.

-

PROLOG**SCENA 1: HORIZONT**

Luč ali pa tema.

(v zakulisju)

DUŠA: Kalimera.²

DUŠA: Hallo. Haben Sie meinen Sohn gesehen?³

DUŠA: Hijo? Čutim, da si blizu. Hijo?⁴

Neutelešena DUŠA zatava na oder in se ozira okrog sebe.

DUŠA: O, a vi mene vidte? Veste, sina iščem. Že odkar sem umrla, v 1920, bluzim tukaj po astralu. Včasih začutim kakšne znane duše ...

Nagovori moškega iz občinstva.

DUŠA: Salve, Claude!⁵Klavdij! OMG! Long time no see! Tempora mutantur et nos eiscum.⁶ A me ne spoznaš?? Halotus! You always licked the skleda, ko sem skuhal liquamen⁷. Kaj vse si moral že vmes doživeti, ha? Da ne pozabim: Agripina je vsega kriva! Ona te je naščuvala proti meni. Sama me je prosila, naj vmešam strup v čorbo, pa sem odklonil. Accipere quam facere prestat iniuriam.⁸ Rad sem delal zate. Zdele takoj bi ti prpravu Patino de Piris⁹. Čeprav je bilo delati za Nerota tut fino. Ampak tebi, tebi bom vedno zvest. Num uratus es?¹⁰ Greš kdaj v Nerota? Fajn kavarna v Londiniumu. Lepo, da se spominjajo, da promovirajo, da ohranjajo korenine. No, te ne bom motil. Sam tolk, da veš, da nisem kriv.

Neutelešena DUŠA tava med gledalci. Nagovori žensko iz občinstva.

DUŠA: Kriemhilde! Pa si res ti! Wie geht es Ihnen?¹¹ Kako? Ej, sori za zadnjič. Nisem imela izbire. Katera ženska bi pa mirno gledala, kako se mož izgublja v drugo. Se me zavohamo, kajne? Fino si ga obnorela. Si pa potem kar dolg gorela, ane? Če je pa tolk deževal. Jah, veš, to pa ni bla moja krivda. Tvoja je bla, hehe. Si nam naplavila vse tiste poplave. No, šov je bil pa le. Samo potem je ratal že kar dolgočasno, ker nisi hotla umret. Je blo treba s senom dokurit, da je ornk zagorel. Lena polena. Veš, ko sem jim rekla, da si nam začarala slabo letino – v resnici mi je blo čist jasno, da nisi nič posebnega, nobena 'čarovnica'. Nič. Opeklin

2

Dober dan, grško.

³Ste videli mojega sina? nemško

⁴Sine? Sine? špansko

⁵Pozdravljen, Klavdij! latinsko

⁶Časi se spreminjajo in mi z njimi, lat. pregovor

⁷Ribja omaka; Garum

⁸Bolje sprejeti krivico kot jo narediti nekemu, lat.pregovor

⁹Souffle iz hrušk, rimska antična hrana

¹⁰Saj nisi jezen, kajne? Lat.

¹¹Kako si?

itak nimaš, je fajn, ane, k prideš v novo kožo brez označb. Arm oder reich, macht der Tod uns alle gleich.¹² Moram šibat zdej. Lepo se mej.

Neutelešena DUŠA tava med gledalci.

DUŠA: SINEEEEE?!

DUŠA nagovori nekoga iz občinstva.

DUŠA: Vuf, Ramarusama!¹³ Mmm. Še vedno lepo dišiš. In, kako vam je šlo brez mene? Ste si omislil kakega ... mačka? Ste ga mel lepo v kletki, kaj? Še vedno ne razumem: nisem scal na natikače, nisem kradel hrane z mize, enkrat samkrat me je zaneslo, pa- Si mogoče pomislil, da nisem zanalašč uničil paravana? Ja, okej, sej vem, da ga je poslikal sam Sesshū Tōyo. Tri leta sem bil pri hiši. Še rep bi dal v ogenj zate! In ti si me nagnal. Saj vem, verjetno nisi mislil resno, bil si pač jezen. Steno sem uniču. Priznam. Ampak sem se znajdu, veš. Lovil sem zajce in ptiče Prehodil sem mnogo vasi, prescal mnogo brvi in delal lokalnim mačkam obupne skrbi. Tut takrat, ko sem prevrnil vašo slavno premikajočo se steno – po mojem mnenju ultra grdo in ceneno – sem skakal za ptičem. Če se nekaj premika, skočim, napadem. To je to. Sami ste hotli iz mene naredit hišnega ljubljénčka, mislim, da sem se trudil z vsemi tačkami. Mi je pa kar pasalo, ker me tvoja mama ni več panično kopala. Furo ni hairu wa kirai da.¹⁴ P.S.Si mogoče kje videl mojega sina?

DUŠA si svobodno izbere, kje in kako bo končala svoj pohod.

Zatemnitev.

¹²Bogat ali reven, smrt nas vse izenači; nemški pregovor

¹³Jap. ime

¹⁴Ne maram kopanja, jap.

DOBRODOŠLI V RESNIČNEM ŽIVLJENJU**SCENA 2: Rutina**

Marko in Mistral se poljubita in gresta objeta spat, zjutraj poklopita alarm, vstaneta, on riše hiške, ona trenira. 3X, zadnjič Mistral s torbo odide na trening.

SCENA 3

Domača dnevna soba para. Vstopi DUŠA. Neutelešena DUŠA se sprehaja po prostoru, se razgleduje.

Vstopi MARKO, držeč prenosnik / mapo z zapiski ter nekaj knjig s področja slikarstva in arhitekture. Na poti do cilja-prostora, kjer bo študiral, se narahlo zaleti v DUŠO, a sam tega ne opazi. DUŠA se obrne za njim in skuša na navezati stik, a ne uspe. Marko vzame knjige Mirojevih del in začne nadebudno študirati. DUŠA ga z zanimanjem opazuje. Kar na lepem ga prepozna.

DUŠA: Salvador? Mi hijo?! Mi sol! Por último, se han encontrado! Eres el amor de mi vida! (*pride bliže, mu pomaga pred očmi*) Mi hijo! Mi mejor pintor!¹⁵

MARKO ne reagira – ne opazi je. DUŠA se zapiči v knjigo z Mirojevimi deli.

DUŠA: Miro?! Kaj ti pa je? We all knew, da ga boš nadkrilil. Res ne razumem, zakaj si še kar obseden z njim. Felipe Jacinto! Who persuaded your father to pay for drawing school, kdo te je zalagal s skicirkami in svinčnimi, a ko ti kupio cigare?! Dali, listen to me! DALI, POSLUŠAJ, KAJ TI MAMA GOVORI.

MARKO je še vedno zaposlen s študiranjem. DUŠA se smuka okrog njega. V prostor pride MISTRAL. Preznojena, prijetno utrujena. Nosi teniske. Športno torbo. Odvrže torbo in odbrzi k MARKU. Na poti se zadene ob DUŠO, a tega ne opazi.

MISTRAL: To! Ratal mi je! Na turnejo gremo!

MARKO: Ooooo, čestitam!

MISTRAL: Od stotih so me zbral! Kopenhagen 2 meseca, pol pa še Madrid!

MARKO: To morva proslavit.

MISTRAL: Itak!

MARKO: Sam ne zdej. Drug teden. Takoj po moji diplomi.

MISTRAL: !

Pozornost MARKA je zdaj razdeljena med MISTRAL in knjige. MISTRAL se hoče mečkati. MARKO jo nežno odrine in nakaže, da se mora posvetiti knjigam. MISTRAL se trudi; poljublja ga na vrat na nos, DUŠA je temu prizoru težko kos. MARKO kljub skušnjavi ne podleže čarom strastnega zapeljevanja. DUŠA se odmakne na stran in njeno maz(ilj)enje spremlja na daljavo.

MISTRAL: MARKO!?!

DUŠA: (*z naglasom*) Marko? WTF? Kakšno ime je pa to?! (*zase*) Time flies, people change, souls remain the same. (*se približa MARKU, zapoje*) Da si dušo moja, a da s tobom letim ... ?

MISTRAL je vztrajna in seksi, tako da se MARKO ne more prav dolgo upirati. Strastno se mečkata, DUŠA pa se užaljeno umakne.

DUŠA: (*bere naslove knjig*) Baročna arhitektura. ... Arhitektura v Ljubljani ... Romen in Juliet! Right. Romeo. Umret za žensko v katero si zaljubljen, ah dej, lepo te prosim, naredit svoji materi take skrbi, mah pejt v ene tri pi pi pi pi pi pi
Mama. Mama je ena sama!¹⁶

MISTRAL in MARKO sta še vedno skupaj – skupaj. MARKO med strastnim mečkanjem uspe za hipec pogledati na uro, MISTRAL ne opazi. DUŠA opazi in ji je všeč. MARKO zdaj nežno odrine MISTRAL.

MISTRAL: Dej, no!

MARKO: Prosim te, lubica. Tole prezentacijo moram končat.

DUŠA: You tell her, my boy.

MISTRAL: Kolk rabiš?

MARKO: Jao ... khm ... oseminštirdeset ur.

MISTRAL pogleda na njegovo ročno uro.

MISTRAL: Štirideset! Kaj, a maš sred noči zagovor?

(DUŠA: Kakšen zagovor? A zdej boš pa arhitekt?) → **ASTRAL**

MARKO: Ne.

MISTRAL: Ok, ok, ti kar deli.

¹⁶ Izhod? Vrnitev, italijansko.

MISTRAL mu pomežikne in se umakne. MARKO nadaljuje s študijem in skiciranjem po tleh in na steno. DUŠA se pomakne bliže.

DUŠA: Oh, La persistencia de la memoria. Que passa! The persistence of memory! My favourite! It's about me. It is, isn't it? Znam ja, znam. VZTRAJNOST SPOMINA! Tvoja mama ve. Kakšna škoda, sam ostat ko te svet nima rad. Bilo ti je šestnajst pomladi. Prsi, ki so te hranile, mamico so zastrupile. Ni čudno, da si mel težave: pain makes a painter. Ampak no problem, my hijo!¹⁷ Your mama is back. Lo siento mucho! Dejame estar contigo, mi hijo, mi amor, mi amigo.¹⁸

MARKO je ne opazi.

DUŠA: Ok, ok, ti kar deli. Priden.

MISTRAL: Markooo? Markoooo. Ok, ti kar deli.

Zatemnitev.

SCENA 4: SEKS

Teden kasneje. MARKO se trudi odpreti vrata. Oba sta pijana.

MISTRAL: Dej vtakn ga že not!

MARKO: Ššššššš ...

Vstopita. MISTRAL in MARKO, združena v strastnem otipavanju in oblizovanju. DUŠA leži na tleh stanovanja.

DUŠA: Niña terrible¹⁹. Škoda časa, sine.

MARKO: Najprej diplomiraš ...

DUŠA: ... pol pa stagniraš. Bediraš. Meditiraš. Lobiraš. Žongliraš.

MISTRAL: Pol se pa podiraš! Ti mene, js pa tebe. ... A me nočeš?

MARKO: O, bog, itak da te hočem./Počas, počas.

MISTRAL: No, pol (si) me pa vzem!

MARKO: Ampak jaz te hočem celo-

MISTRAL: A ti nisem cela huda?

MARKO: Ne zanima me sam tvoja ritka. → **ASTRAL**

¹⁷ Moj sin, špansko.

¹⁸ Razumem, zelo mi je žal. Dovolj mi, da sem s tabo, moj sin, moje sonce, rada te imam, moj prijatelj, špansko

¹⁹ Grozna dečva, špansko.

MISTRAL mu zapre usta s poljubom. DUŠA zopet stopi bliže in skuša dobiti pozornost MARKA. MARKU uspe odpreti vrata. Slačenje med potjo. DUŠA se nekoliko zgroženo umakne na stran.

MISTRAL: Strgi, ti sam strgi!

MARKO: Čaki, no, sej mava celo noč.

MISTRAL: Pust štumfe gor! Just do it!

Padeta za kavč.

DUŠA: Mlada pa neumna.

MARKO: Oh, lubica-

Smehljaji, vzdih, poljubi, sopihi; mladi par uživa v raziskovanju teles in pričakovanju orgazmičnih nebes.

MISTRAL: Kje maš-

MARKO: Svečke?

MISTRAL: Ma kakšne svečke, KONDOME.

MARKO: Oh, aja, to, ja, mam ja, v hlačah ...

MARKO: Tadrug!

MISTRAL: Pizda, Marko! Fak.

MARKO se prikaže izza kavča s kondomom.

MARKO: Voila!/Mamo ga!

MISTRAL: Strgi, ti sam strgi!

MISTRAL zagradi ovitek od kondoma in ga napade kar z zobmi (lahko bi predrila kondom).

MARKO: Pazi -

DUŠA: 'You sure you want *that* near your penis, dear?

MISTRAL dokaže, da obvlada, kako spraviti kondom iz ovitka ne da bi ga strgala.

MISTRAL: Prit sem ...

MARKO: A si vadla na bananah?

MISTRAL: Banane, kumare, limone/fižol?

MARKO: Limone?/fižol?

MISTRAL IN MARKO se naposled spravita k akciji.

MISTRAL: Yeah, yeah, oh yeah/ Ohhh, jaaa, to mi deli, to mi-

MARKO: Ej?

MISTRAL: Ah?

MARKO: Lubica...

DUŠA sedi na kavču. MARKO se prikaže izza kavča.

MISTRAL: Ah?

MISTRAL se prikaže izza kavča.

MARKO: Lubica, ustav se.

MISTRAL: Zakaj!

MARKO: Ljubim te.

MISTRAL: Lov ju tu.

DUŠA: (*Marku*) *I* love you. → **ASTRAL**

MARKO: Zakaj mi nikol ne poveš?

MISTRAL: Saj sem ti glihkar.

DUŠA: Mi hijo, te quiero²⁰! A ne čutiš? / MISTRAL: Ful te mam rada, a ne čutiš?

MISTRAL: Vse je mokro.

Seks ... Sedita na najvišji stranici kavča.

DUŠA: Honey, ne vem, kako si bla vzgojena. Tole ni način, kako se z moškim govori. (*nagovor osebe v publiku*) Hej, če se prav se spomnim, ti se nisi metala pred Anthonyja, a ne da ne? I know for sure that Radha didn't chase Krishna. Mislim, smrklja mala, a si ti sploh kej prebrala – vsaj sneguljčico?! Lovci, pa to. Noben moški ne mara, če se ženska nč ne špara.

Vedno bolj intenzivni vzdihni in izdihni ... Mistral pade vznak na Marka.

MISTRAL: Ohhhh, vau. Tole je pa blo-

MARKO: Mmmm. (Čestitam!)

²⁰ Rada te imam, špansko.

Mistral se sunkovito obrne in ga potegne proti sebi (v žlički).

MISTRAL: Js bi še.

MARKO: Kaj? A že?

MISTRAL: Dejva še enkrat!

MARKO: Dej mi minuto, no.

MISTRAL: Sej sm ti dala dva dni.

MARKO: Ja, če ni ... ni.

MISTRAL se odmakne.

MISTRAL: FAK!

MARKO: Ja, ja ...sej bova-

MISTRAL: Ne, šit, FAK! POČU JE. Hudič je poču!

DUŠA: *(navdušeno)* A RES?! / MARKO: Pa res.

MISTRAL: Kje si to nabavu?

MARKO: V trafiki.

MISTRAL: Ja, ni čudn.

MARKO: *(skrajno ganjeno)* Ej, mamica boš.

DUŠA: Bingo!Prihajaaaaam, Domingo.

MARKO: A ni to lepo?

DUŠA: YES, YES, YES / MISTRAL: FAK, FAK, FAK.

DUŠA: There must be some sort of God, although I never met him, oh, sine, to je to, to je najina šansa!

DUŠA stoji za kavcem in z eno roko objame glavo Mistral, z drugo pa Marka.

DUŠA: Hvala, miška mala. Nisi tko neuporabna, kot zgledaš.

DUŠA poljubi MISTRAL na lice.

MARKO: Lubica ... pomir se ... vse bo v redu.

DUŠA: See you soon, my sun.

DUŠA pošlje poljub po zraku in ritensko odide.

Zatemnitev.

SCENA 5: ANTI BABY

Naslednje jutro. MARKO in MISTRAL ždita na kavču. MISTRAL bruhne. DUŠA je zraven.

MISTRAL: Kok je ura?!

MARKO: Tričetrť na devet.

MISTRAL: Kok je to?

MARKO: Petnajst do devetih. Pol ure nazaj si jo vzela.

MISTRAL: A?

MARKO: Vsaj dve uri ne bi smela bruhat.

MISTRAL: FAK!

MISTRAL bruhne.

MISTRAL: A maš petnajst evrov?

MARKO: Neki bo ...

MISTRAL: Ja, pejt še po ene, ane.

MISTRAL bruhne.

MISTRAL: Kaj čakaš?

DUŠA: Sine, ne zapravljaj denarja za bedarije.

MARKO: Am ... kere že?

MISTRAL: Ja iste k prej, ane.

MARKO: ?

MISTRAL: Sej ni važn kere, anti-baby pač. Pohit!

MISTRAL zopet bruhne.

DUŠA: Ni zdravila za bolešt, ki se reče ji ljubest.

Zatemnitev.

SCENA 6: PLAVANJE

Istega dne, zvečer. Klub. Glasna glasba.

MISTRAL in MARKO ždita na kavču, držita se za roke. DUŠA se pomika po odru in z nakazuje živahno plavanje.

MARKO: A ne bi mal počakala?

MISTRAL: Na kaj?

MARKO: Po vsem tem kozlanju ..

MISTRAL: Dva tableta sem vzela, neki sta pa že mogla nardit!

MISTRAL vzame zavojček cigaret. Ko MISTRAL prižge cigareto, DUŠA zakašlja.

MARKO: Za vsak slučaj. Kaj pa, če ni prjel?

MARKO vzame cigareto iz ust MISTRAL. DUŠA normalno zadiha in plava za kavčem.

MISTRAL: Dej ne kompliciri, sej so prjele.

DUŠA 'priplava' za njiju in razširi roke v zrak.

DUŠA: Ne pa niso. Čestitam: Punčka je!

MISTRAL vzame cigareto nazaj, DUŠA zakreha kot star ata.

MARKO: Ne boš kadila, okej?

MISTRAL: Itak mi ne paše.

MARKO: Dej mi rajš labelo.

MISTRAL vrže cigareto stran. Poljubita se. DUŠA normalni diha in hvaležno pogleduje svojega izbranega očeta.

SCENA 7: LABELA

Dnevna soba. Ponoči, istega dne. Mistral si pred spanjem na ustnice nanese balzam – njen večerni ritual.

MARKO: Men tut.

Mistral nanese balzam na ustnice Marku. Poljubita se.

MARKO/MISTRAL: Dobr spi.

Zaspita. Marko je na eni strani postelje, Mistral na drugi.

DUŠA: (Marku) Your heart and my heart are very old friends²¹.

Marko in Mistral spita.

DUŠA: Nisem skrbela zate, ko si bil sedemnajst. Ampak bom skrbela zate, ko boš sedemdeset. Obljubim.

Duša se zdaj obrne k Mistral in se pripne nanjo z rdečim fleksi trakom. Od tu dalje sta fizično povezani.

DUŠA: Only love?

Zaspijo.

Zatemnitev.

SCENA 8: BALKON IN TERASA

DUŠA: Še devet mescev.

Nekaj tednov kasneje. MARKO navdušeno skicira njuno bodočo hišo. MISTRAL nedaleč stran vadi plesne gibe. DUŠA je povezana z MISTRAL. Vidi se, da MISTRAL plesno tehniko obvlada. DUŠA poskuša posnemati njene gibe. MISTRAL nenadoma pade na tla. Pobere se in se zopet vrže na tla. Pobere se in se zopet vrže na tla. Postaja očitno, da tega ne počne iz neznanja ali nerodnosti. Gibi so nasilni. MISTRAL poskusi še enkrat, nato vstane in se napoti k MARKU. DUŠA ji sledi.

MARKO: Balkon al terasa?

MISTRAL: Balkon IN terasa. Sej bojo tvoji plačal.

MARKO: Če res ne bo druge. Rajš grem okna pucat, kokr da tastarga spet kej prosim.

DUŠA gleda načrt hiše.

DUŠA: Kje je pa moja soba?

MISTRAL se vrže na kavč ritensko, tako da ji glava binglja dol in noge kvišku.

MISTRAL: Boksn me. → **ASTRAL (ne uspe)**

MARKO: Prosim?

MISTRAL: Dej, no. Boksn me.

²¹Hafis

MARKO: Ti si nora.

MISTRAL: Prou, bom šla na pa kliniko.

MARKO: -

MISTRAL: Kaj, sej še ni oseba.

DUŠA: Ja pa sem.

MARKO: A zato, ker ga ne vidiš/se ne vidi? Dej no, Lubica, sem mislu ... sem mislu, da sva se strinjala. Ne nama tega delat.

MISTRAL: Js nism pripravljena.

DUŠA: Jaz pa sem.

MARKO: Normalno, sej jest tut nisem. Ampak tak je življenje. Učila se bova sprot-

MISTRAL: Ti si se že dost učil. Jaz bi rada še kej živela.

MARKO: Če bova kej zafrkna, bova pa popravla, no. Sej ni take panike.

MISTRAL: Vse bova zajebala.

MARKO: Če bova, pa bova. Glavno, da sva skupi. A ne vidiš, jaz sem pripravljen, da *zajebem* s tabo.

MISTRAL: Sej jest tut hočem bit s tabo. Sam hočem pa tut na turnejo. Veš kolk mi to pomen, od 5. leta treniram!

MARKO: 9 mesecev. To pa res ni cela večnost.

MISTRAL: Veš, kolk jih je! Mlajših, hitrejših, boljših od mene?! Misliš, da me bojo čakal!

MARKO: Tale, kaj je že ... Beyonce! Ona je tut mela otroka ...

MISTRAL: Ona je pevka.

DUŠA: Cyd Charisse – dva, Adele Mara – tri. Ada Cornaro (*nagovori osebo iz publike*) se je spomniš, ne? ... Aja, ne čakaj, ne, ona ni imela naraščaja, poročila se je z unim, kaj je že bil ... (*sebi*) Staraš se, stara.

MARKO: A ni to neki najlepšga, kar lahko ustvariš: družina.

DUŠA: Only love.

MISTRAL: A nisva midva družina.

MARKO: -

MISTRAL: A nisva jaz in ti zadost?!

MARKO: To je čudež. Najin čudež.

MISTRAL: Hja. Bogve, kolk bo mel koristi od naju in obratno.

MARKO: Važn, da se mamu radi. Vse bo dobr. Verjem.

MISTRAL: Ne morem.

MARKO: Probi.

MISTRAL: KKO?!

MARKO: Zaupi.

MISTRAL: Rabim mal časa, okej?

MARKO: Okej.

DUŠA: Okej.

MARKO: Hvala.

MISTRAL: Smotko. A boš labelo?

MARKO: Mhm.

MISTRAL poljubi MARKA.

MARKO/MISTRAL: Nočko./ Dobr spi.

Zatemnitev.

SCENA 9: RUTINA 2

Mistral in Marko se kot vedno objeta odpravita spat, še prej poljub. Oba zjutraj vstaneta in poklopita budilko, ona gre na kavč, on skicirat hiške. Tretjič poklopi alarm samo on in odide, Mistral odide na kavč nekoliko pozneje.

SCENA 10: TORTICA + PARMEZAN

DUŠA: Še sedem mescev.

Nekaj dni pozneje. Dnevna soba. Popoldne. MISTRAL sedi na zofi in prebira knjige o nosečnosti. Njen trebuh je zdaj rahlo viden. DUŠA je povezana z njo. DUŠA mirno spi.

MISTRAL: Hej, jest sem, mami ... No, nisem še tvoja mami, tvoja bodoča mami. Kaj delaš? A rad plavaš? Super bi blo, če bi lohк prplavu na svet. A si punčka al fantek? No, sej je vseen,

krkol že si. Mel boš sam dobre igrače. Lesene. Ne tistih jajc k se polomjo takoj, ko padejo na tla. Nobenih glupih teve oddaj. Nobenih glupih risank. Sam dobri stari akcijski junaki: Pipi in Melkijad. Če se boš drl v štacuni, ker ti ne bom hotla kupit lizike, se bom ulegla zraven tebe in drla s tabo po svojih najboljših močeh. Spat boš šel, ko boš zaspan - nobene prisile!

DUŠA: Pa si kr kul.

MISTRAL: Najbolj kul mama na svet bom! In Marko bo najboljši oči. On je bil rojen zato, da bo enkrat oči. A ga ti tut pogrešaš? Sej potem, ko prideš, bo mel več časa. Je obljubil.

Zazovni mobilni telefon.

MISTRAL: Oči naju kliče!

Mistral sprejme klic.

MISTRAL: Živjo, Iva. A ti me nadomeščaš? Čestitam. Ja, kako naj te naučim, če sem noseča! Sej druge punce znajo, kr njim reč. ITAK DA NE BOŠ ZAJEBALA. Več kot preveč časa mate. Ne vem, zakaj ti to sploh govorim. Moram it zdej. Čau.

Vstopi Marko.

MARKO: Lubica, doma sem.

MISTRAL: -

MARKO se približa MISTRAL.

MARKO: Cmok?

MISTRAL: –

MARKO: Zate mam slivove, zase pa marelčne.

MISTRAL: -

MARKO: Sem ti prnesu tortico.

MISTRAL: -

MARKO: Čokoladna, bio. Presna. Baje je to ful zdrav.

MISTRAL: Pust jo tam.

MARKO: Kaj te muč?

MISTRAL: Nč.

MARKO: Povej.

MISTRAL: Nč ni, no.

MARKO: Neki je narobe.

MISTRAL: Vse!

MARKO: A si lohk mal bl natančna?

MISTRAL: -

MARKO: Res ne razumem, kaj- ...

MISTRAL: Kje si pa bil? ... A sem res tvoja?

MARKO: Sej veš, da si.

MISTRAL: A si siguren?

MARKO: Siguren.

MISTRAL: Js pa ne.

MARKO: ?

MISTRAL: Čutim jo. Še ena ženska. Skos jo čutim.

MARKO: Kaj si to jedla! Ne smeš tega jest.

MISTRAL: Kdo prav!

MARKO: VSI!

MISTRAL: Kdo je to *vsi*?

MARKO: Zdravniki. In jaz.

DUŠA: Marko, pomagi!

MARKO: A se nisva odločila, da bova zdravo jedla?

MISTRAL: Ti si se odloču.

MARKO: Če pa ni dobr za otroka!

MISTRAL: Če mi pa paše! Včasih sem lohk jedla, kar se hotla.

MARKO: Ne sme ti pasat.

MISTRAL: Jebi se.

DUŠA: MARKO, POMAGI. SALVADOR! MARKO! POMAGI! Ne grem, pa če se ubiješ.

MISTRAL nečimrno vstane in odkoraka proti kavču ter se nasloni nanj. DUŠA nima moči, da bi se premaknila. MARKO ostane, kjer je. Ko se MISTRAL obrne proti steni, vidi MARKO na njenih hlačah rdeči madež.

MISTRAL: Marko, glej-

MARKO: Lubica, kaj maš pa to- o, moj bog-KRI!

MISTRAL pogleda dol. Zatemnitev.

SCENA 11: PARK

DUŠA: Še šest mescev.

Nekaj dni kasneje. Park. MISTRALv MARKOVEM naročju. DUŠA je z MISTRAL še vedno povezana, a trmasto gleda v drugo smer; ignorira jo. MARKO položi obe roki na trebuh MISTRAL. DUŠA se malce sprosti.

MARKO: Boli?

MISTRAL odkima.

MARKO: Samo počitek rabiš, to je vse. Vse bo v redu, ti sam počivi. Moraš si vzeti velik čas zase, sploh zdej.

MISTRAL: Ko plešem, pozabim na čas.

MARKO: Telo si zapomni/ne pozabi.

MISTRAL: Kdaj moraš v službo?

MARKO: Dons sem cel dan tvoj. ... Tamle bi lohki mela hiško.

MISTRAL: Ja!

MARKO: Zraven pa še vrt.

MISTRAL: Mislim, da nisem preveč *zemeljska*./Is ne znam po zemlji rit.

MARKO: Se boš naučila.

MISTRAL: Lesena hiška, to bi bilo kjut.

MARKO: Pa še energije manj požre.

MISTRAL: A mava lohki polkna?

MARKO: Ni problema. Kakšne barve?

MISTRAL: Jaz bi roza.

MARKO: Aamm ... oranžna?

DUŠA: Men je vseen. Vidim samo črno-belo.

MARKO: Lohk tut modra.

MISTRAL: Kokr na Krku, se spomniš?

MARKO/ MISTRAL: Pa un bazen ... k so se lučke menjale!

MISTRAL: Kaj pa bela?

MARKO: To bo takoj umazan.

MISTRAL: Lohk bi mela pol kkše roza rože. Une tamale vrtnice! Pa tak obok, ograjco, da bi plezale gor, a veš?

MARKO: Njena soba ma lohk roza polkna, če hočeš.

MISTRAL: Kako veš, da bo *njena*?

DUŠA: Hehehe.

MARKO: Občutek.

MISTRAL: A.

MARKO: A vidiš une tam?

MISTRAL: A une froce?

MARKO: Otročke.

MISTRAL: Kok so naporni. (Odločila sem se: Najin ne bo tak.)

MARKO: Tamala je prou luštna.

MISTRAL: Od kdaj daš pa tolk na videz?

MARKO: Glej, k se ti smeji.

MISTRAL: To se teb.

MARKO: Ne, teb se.

MISTRAL: A misliš?

MARKO: Vidm. Všeč si ji.

MISTRAL: Ah, dej. Nikol me niso maral.

MARKO: To se teb sam zdi.

MISTRAL: Še kar me gleda.

MARKO: Ne bo te pojedla.

MISTRAL previdno pomaha v daljavo.

DUŠA se mirno pretegne in ležerno zaspi.

Zatemnitev.

SCENA 12: SANJA

DUŠA: Še štiri mesce.

Nekaj dni pozneje. Večer. MARKO in MISTRAL vstopita v dnevno sobo držoč mapo s papirji in sliko ultrazvoka. DUŠA je še vedno povezana z MISTRAL.

MISTRAL: Ampak štorasta je pa bla.

MARKO: Mlada je še.

MISTRAL: Bolj se je ukvarjala s tabo, kokr s trebuhom.

DUŠA: Moj lepotec.

MARKO: Sam zanimal jo je, če bom zraven.

MISTRAL: Res hočeš bit?

MARKO: Ja.

MISTRAL: Zna bit grdo. Sem vidla dokumentarc: vse živo se izloča-

DUŠA: Tolk enih lukenj.

MISTRAL: Marsikdo tut skupi pade.

MARKO: No, jaz ne bom.

MISTRAL: Men se zdi, da si ji bil všeč!

MARKO: Dej že prebol.

MISTRAL: Zato ni razločila spola. Halo, jasno je blo, da nikjer nič dol ne visi.

MARKO: No, glavno da zdej točno veva.

DUŠA: Končno, dddd.

MARKO: Dej, zaspi.

MISTRAL: MARKO.

MARKO: A?

MISTRAL: A SPIŠ?

MARKO: Ne še. Bi pa rad.

MISTRAL: Kr dej, ja, ker pol ne boš.

MARKO: Dobr spi.

MISTRAL: Hvala enako.

MARKO: Reč *dobr* spi.

MISTRAL: -

MARKO: Rad te mam.

MISTRAL: Dobr.

DUŠA: Jaz tut tebe.

MARKO: Nočko.

DUŠA: Sanja ... Sanja ... Sanja ->**ZAČETEK SANJ**

MISTRAL: A mi neki oblubiš.

MARKO: Obljubim.

MISTRAL: PROSIM. Obljub mi, da se ne boš ustrašu.

MARKO: Ne bom.

MISTRAL: Nočem bit samohranilka.

MARKO: Ne boš.

MISTRAL: Obljubiš?

MARKO: Nikamor ne grem.

MISTRAL: Kul.

DUŠA: Kul.

MISTRAL: Ej?

MARKO: A?

MISTRAL: Kakšen voziček bova mela?

MARKO: Jaz bi jo rajš kar nosu.

MISTRAL: A tko k ruzak?

MARKO: Verjetno bo lažja.

MISTRAL: Kaj če bo cela debela?

MARKO: Mislím, da bo šlo.

MISTRAL: Kaj pa, če jo bo avto zbil?

MARKO: Bomo sam po peš conah hodil.

MISTRAL: Eni jih majo na povodcih, kokr pse.

MARKO: Jo bom držu za roke.

MISTRAL: Kaj pa, če ne bo mogla hodit?

MARKO: Pol jo bom pa nosu.

MISTRAL: Resno, Marko, kaj če podeduje kkšno strašno bolezen?

MARKO: Kaj pa, če bo lepa in zdrava?

MISTRAL: Tvoji so ga zmeri radi pil-

MARKO: Ona bo pol jaz, pol ti.

DUŠA: No ...

MISTRAL: Kako si lahko tko miren?

MARKO: Ohh ...Dej se bova to pogovorila, ko se zbudiva, a prov?

MARKO se obrne na svojo stran in v hipu zaspi. DUŠA spi med njima. MISTRAL se premetava, naposled ji uspe zaspati. DUŠA se nagne k MARKU.

DUŠA: San-ja – San-ja – San- ja -

DUŠA: San-ja – San-ja – San- ja -

MARKO se nenadoma prebudi in nežno strese MISTRAL.

MARKO: Lubica. Že vem, kaj če bi ji blo ime Sanja.

MISTRAL: Dej nehi sanjat. Na klasih smo mel eno Sonjo k je ful smrdela. Kaj, če bi bla Zara?

MARKO: A kokr una štacuna.

MISTRAL: Ne, kokr Sara, sam po špansko.

MARKO: Mislim, da Sara in Zara nimata istega izvora.

MISTRAL: Whatever. Zara je po arabsko princesa.

MARKO: Ni bolš Zarja?

MISTRAL: Jutrana zarja ...

MARKO: Js sm za Sanjo.

MISTRAL: Ma, naj bo, kar hoče.

DUŠA brcne= potegne fleksi.

MISTRAL: Brcnla je!

MARKO: A res? Vau.

Marko prisloni uho na trebuh. Duša je pri miru. Navihano pomežikne.

MARKO: Nč ne slišim.

MISTRAL: Nimaš kej slišat, moraš čutit. Počak ...

Duša brcne.

MARKO: VAU. A boli?

MISTRAL: *(odkima)* A-a.

Mistral spleza na Marka in ga strasno poljubi.

MISTRAL: Helou, seksi ...

Mistral še naprej zapeljuje Marka.

MARKO: ... Bova juttr, a prov.

Zatemnitev.

SCENA 13: BRCANJE

DUŠA: Še dva mesca.

Trenutek povezanosti. MISTRAL sedi na zofi, DUŠA ob njej na tleh.

MISTRAL:

(poje)

Noč razgrni črna krila,
pridi k meni bela vila
in prinesi mi bonbončke
in prinesi mi-

DUŠA: ... balončke.

MISTRAL: Hej. A me slišiš?

DUŠA: Veš, da. ... Pa ti mene?

DUŠA: Mami? Ljubica, žena, sestra, stric, mama, oče, opica, tič. We are many things. Počasi se boš naučila.

DUŠA čaka. MISTRAL ne reagira. DUŠA jo igrivo brcne.

MISTRAL: Ehehehe.

DUŠA jo brcne.

MISTRAL: Nežnooo.

DUŠA brcne še močneje.

MISTRAL: Mladič, zdej me pa poslušī: če maš rada svojo mamo, pust njene živce na mir!

DUŠA: Mladič?! Srčece, sem pa precej starejša od tebe.

DUŠA spet brcne. Tokrat z večjo silo. Skorajda z agresijo. Zvija trak okrog MISTRAL.

MISTRAL: A BOŠ NEHALA!

DUŠA: Buhuhu, what you're gonna do!

MISTRAL se boksne v trebuh.

MISTRAL: Na, a ti paše?!

DUŠA: AU, MARKO!

DUŠA se v bolečinah prime za glavo. Nato močno potegne fleksi trak; MISTRAL vrže na tla.

DUŠA: Obljubiš, da ga boš ljubila v dobrem in slabem? V bolezni in zdravju? Za mizo, na mizi in pod mizo?/V postelji in kuhni?/In good and in the bed. Dokler *nas* smrt ne loči?/Till death do *us* part?

MISTRAL ne reagira. DUŠA brcne še enkrat. Zelo močno.

MISTRAL: TO SEKUNDO NEHI AL PA TE BOM DALA V POSVOJITEV.

DUŠA: Nisem tvoja lastnina.

MISTRAL trpi na tleh.

MARKO: Lubica, kaj je? A si v redu?

MISTRAL: Ne vem, kaj sva mislla. Ne morem- jaz tega-ne, preveč je-vsega-poglej me, kakšna sem, nikol več ne bom-

MARKO: Dihi. Ti sam dihi.

MISTRAL: Lažje govorit, kot nardit! Prit z mano na tečaj, pa boš vidu.

MARKO: *(Nagovori trebuh Mistral)* Nina nana, nina nana, najina štručka postaja zaspana ...

MARKO vzame MISTRAL v naročje. Mistral se umiri. Duša jo pogleda in spet nagajivo brcne.

MARKO masira MISTRAL. DUŠA se umiri in sede na rob kavča poleg knjiju.

DUŠA: Oprosti. Mal sem pozabila. Vem, zna bit zoprno. Midva sva mela kar srečo: Dali je kar sam padel ven. /I know, it sucks. Nowadays, they can just suck it out, so don't worry.

MARKO: Pohit. Ne bo več zdržala.

MISTRAL: Ne bom zdržala!

DUŠA pomaga MARKU masirati trebuh MISTRAL. Nato ji ponudi roko v znak sprave, kot naredita MARKO in MISTRAL v sceni 3.

DUŠA: Only love.

Zatemnitev.

SCENA 14: RUTINA 3

3 slike dolgočasje: MISTRAL najprej leži na kavču, DUŠA stoji ob steni. MISTRAL leži tako, da ji noge bingljajo v zrak in glava navzdol. MISTRAL sedi na kavču. Pride MARKO.

SCENA 15: PREPIR

DUŠA: Še dva tedna.

Nekaj dni pozneje. MISTRAL z ogromnim trebuhom ždi na zofi. DUŠA je tesno ob njej. Vstopi MARKO. Aktovko odvrže na tla in se zvrne poleg MISTRAL.

MISTRAL: Nikol me ne objameš. Nč več ne rečeš za labelo.

DUŠA: Ojoj.

MISTRAL: Nikol me ne slišiš.

DUŠA: Ne že spet.

MARKO: Utrujen sem, sori.

MISTRAL: Nehi delat.

MARKO: Nehi bit sebična.

MISTRAL: !

MARKO: A nisva rekla, da hočva met kej od lajfa?

MISTRAL: *Lajf* prihaja, ti hočeš pa doktorja špilat! *TI* si hotu met otroka. Še mal, pa bo tuki. Nč te ni doma. Ne, čaki, pa sej to je *super*: ko se rodi, bom lahko končno nehala razmišljat o seb!

DUŠA: Only love.

MARKO: Ne morem kar nehat, če mam štipendijo. Če mi vzamejo štipendijo, bom tut službo zgubu.

MISTRAL:!

MARKO: Okej, okej: ta projekt dokončam, pol bom pa več doma, a vela? Ti boš dojila, vmes boš lepo nazaj shujšala in boš spet lohk hodila na ples, js bom pa liku pa sesal pa pucu vmes. Tut kuhat veš da mi ni težko, pol ko boš pa ti pršla s treninga domou, se bom pa js lepo mal zleknu in knjigo brou. Prov?

MISTRAL: Hotla sem *tebe*. Ne rabim dodatnih dokazov. Ne rabim čudežev!

Tut prstana ne rabim! ... Tko je, kot da te zares ni. Kot da vsak dan odhajaš. Zgodi vstajaš in pozno prihajaš. Mogoče bi blo bolj, če bi zares šel.

DUŠA: OH NE! Je t'en prie! Plis plis NE .Only love. Only love. Only love.

MARKO: Ne me strašit.

MISTRAL: A misliš, da mene ni strah? Kle mam ... eno žifaro, kar naprej me brca, trza, skos me špika v hrbtenico, namest mene boks trenira- Kot da bi hotla zavzet CELO moje telo. Mogla bi se je znebit, dokler sem lahko.

DUŠI je hudo.

MARKO: Kako lahko to rečeš.

MISTRAL: Konc je z nama. Ne vem več, kdo sem, kdo sva, kaj sva bla, tu mač, tu mač vsega, vse me boli, v men vse kriči, VSE ME SRBI. FAK, KOK SRBI. Kje je moja dekca? A si vidu dekco? Lačna!. Kita bi požrla. A sem to sam jaz, al je kle res vroče? Faking savna, sred (februarja). Vroče k v peklu. Vse je zmešan-

MARKO se dotakne Mistral.

MISTRAL: NE. Spat rabim, spat, sam spat. A maš ti labelo? Pizda pa ta elastika!

MARKO: ... Tortico?

MISTRAL: Joj, si dolgočasen!

MARKO: Ja a nisi rekla, da si lačna. ODLOČ SE, KAJ BI RADA!

MISTRAL hoče vstat, a se DUŠA priseda nanjo. Pretežka je.

MISTRAL: Cel dan tebe čakati- In ti si skos tolk zmatran, da me ne morš niti objet!

MARKO ponudi roko MISTRAL, ona pa se ponosno obrne stran in z nerodnostjo vstane. Naredi kratek korak. DUŠA je še vedno prisesana na Mistral, zato je njeno gibanje zelo oteženo. MARKO zmedeno opazuje.

DUŠA: Postane blazno vroče, preden umreš od podhladitve.

MARKO: Lubica ... Dej, no-

MISTRAL: ODJEBI.

MISTRAL se počasi približuje vratom na desni. DUŠA ji sledi proti svoji volji. MARKO t(r)ep(e)ta z nogo. DUŠO vleče k njemu, a se ne more ločiti od MISTRAL. MARKO in DUŠA se spremljata z očmi. Videti je, kot da jo na nekem nivoju čuti.

DUŠA: Oh, vse moram sama./Za vse sem sama.

DUŠA dregne MISTRAL v trebuh. MISTRAL nenadoma obstane. Popadki so se pričeli.

MISTRAL: REČ, SAM REČ.

MARKO: Kaj je varno rečt?

MISTRAL: REČ, DA NE MOREŠ VEČ!

MARKO se jezno obrne.

DUŠA: MARKO, NE.

MARKO privleče na plan pohodniški ruzak.

MISTRAL: Lahko je risat gradove v oblakih, ane, pa hiške na trati, pa oranžna polkna, kaj pa noter, a, juhu?! A SI KDAJ ODPRL POLKNA! Kaj se v hiši dogaja?!

MARKO pakira svoje stvari v ruzak.

MISTRAL: Kako, a se ne bova šla *družinskega hlevčka*? (Točn sm vedla.) POGLEJ ME. Glej, kaj si mi naredu!

DUŠA z očmi panično spremlja MARKA, ki si je ravno oprtal ruzak.

MISTRAL: KAM GREŠ.

MARKO: V hribe.

DUŠA: (*zapoje*) It's now or never!

DUŠA dregne trebuh MISTRAL.

MISTRAL spusti kratek krik.

DUŠA: See you soon, my sun.

DUŠA zopet dregne njen trebuh. MISTRAL zadržuje krik.

MARKO odloži ruzak in odhiti v drugo sobo.

DUŠA močno brcne MISTRAL. MISTRAL odteče voda.

MISTRAL: VODA, VODA!

Zatemnitev.

SCENE 16: ROJEVANJE (TAXI, HODNIK, PORODNIŠNICA - SOBA)

V avtu na poti v porodnišnico.

MARKO: ROJEVAMO!

MISTRAL: Je še čas.

MARKO: A GRESTE LOHK MAL HITREJ!

MISTRAL: Ne bom bruhala, vi sam vozte.

MARKO: PA KAJ, ČE JE RDEČA, PIZDA! PEL!

DUŠA: No, no, ni treba bit prostaški.

MISTRAL: Še je čas. Ne paničar.

MARKO: A si sigurna?

MISTRAL: Kolk dolg še?

MARKO: Zdej smo na krožnem.

MISTRAL: Mal mi je slabo ...

MARKO: SLABO JI JE.

DUŠA: Relax.

MARKO: Ja, mam vrečko.

MARKO: NE BO bruhala/MISTRAL: Ne bom bruhala.

MARKO: Bog pomagi. JA KAKO BO HODILA?! A ne morte it okrog?!

Hodnik v porodnišnici.

DUŠA: Kar sterilno, tuki (gor).

MARKO: SAM DIHI. Skor sva že.

MARKO: Je odtekla, ja-

MISTRAL: Kakšno uro nazaj.

MARKO: Popadki? Na deset minut jih ma.

MISTRAL: Kolk sem odprta?

V sobi porodnišnice.

MISTRAL: POSLUŠTE: NOČEM KEMIJE, JA?

MARKO: Plesalka je.

DUŠA zakriči v strahu.

MISTRAL: Dejte to stran od mene.

MARKO: Nehi mahat!

MISTRAL: PLIN? ZAKVA?

MARKO: A ne vidte, kolk je bleda? DEJTE JI NEKI.

MISTRAL: NOBENE KEMIJE.

DUŠA: There is no pill in the world to cure fear./Ni zdravila za strah.

MISTRAL: ODPRLA SE BOM, KO SE BOM ODPRLA.

DUŠA: A si lohk še premislím?!

MISTRAL: MARKO! Popaaaaadek.

MARKO: Tuki sem, samo ... zapri oči.

Mistral krikne. Duša krikne.

MISTRAL: KAJ ZDEJ A POTISNEM?

MARKO: A POTISNE? ... POTISN.

MISTRAL: A ŠE?

MARKO: ŠE!

Mistral diha in potiska.

MARKO: ŠE! ŠE! ŠE!

DUŠA se rodi = stopi prednju in odpre oči. Nasmehne se MARKU z vsem srcem in vsemi zobmi. Njuna pogleda sta ujeta in zapečatenata.

Še vedno strmita drug v drugega. Brezpogojna ljubezen.

MISTRAL: (z zadnjimi močmi) A- A je- Ne joka-

MARKO je še vedno zatopljen v oči Duše; ne sliši Mistral.

Zatemnitev.

EPILOG

SCENA 17: KROG ŽIVLJENJA

Vsi trije si z žepnimi svetilkami svetijo v obraz.

MARKO: Čez
DUŠA: trideset
MISTRAL: let.

Mrliška vežica. Pogrebna slovensnost za MARKA. MISTRAL, zdaj stara okrog 50 let, strmi v njegovo sliko z žalostjo v očeh. Hlipa. Marko v ozadju ob steni (publiki neviden).

MISTRAL: Oh, Marko. Nikol me ne objameš. Nikol ne rečeš za labelo.

MISTRAL: Še vedno jih delajo. Hecno, ne?

MARKO: Time flies, people change, labela ostane ista.

Mistral neutolažljivo hlipa.

MISTRAL: Marko ...

Vstopi DUŠA. Zdaj je petintridesetletna ženska.

MISTRAL: *(hlipajoč)* NIKOL ME NE OBJAMEŠ.

Duša se počasi približa Mistral. Stoji za njenim hrbtom.

DUŠA: Nehi bit sebična. Oči te je imel rad, Mistral. ZAKAJ SI TAKA PRASICA?! Ni čudno, da ga je kap, kdo bi pa prenašal to teženje v nedogled. *(premor)* Izberi svojo ljubezen, ljubi svojo izbiro.

MISTRAL: *(gledajoč predse, zmedeno, kot da govori sama sebi)* Nisem prepričana. Da je bla. Moja izbira.

MARKO stopi v vidno polje.

DUŠA: Zakaj si me pol mela? → **MARKO nastopi kot duša**

MISTRAL: Marko- Oči si te je želel. Jaz pa sem želela njega, evo.

DUŠA: !

MARKO si pokrije ušesa kot poprej Duša.

MISTRAL: Dobr, razmišljala sem o ... tut datum sem že imela in vse ... ampak *on*. Jaz pač ... Nisem mogla.

DUŠA: SEM VEDELA.

MISTRAL: Oprosti.

DUŠA: *Ti bi morala prva it. TI.*

MARKO: Only love.

MISTRAL: Nehi. Prosim te. Misliš, da je men lahko?

Mistral se skuša spet približati Duši. Duša obstane na mestu.

MISTRAL: Misliš, da naju gleda od zgoraj?

DUŠA: Kdo ve.

MARKO se postavi ob Mistral.

MISTRAL: Čutim ga. Ne reci, da sem nora.

DUŠA: Jaz bi pa rada mela otroka.

MISTRAL: A res?

DUŠA: Upam, da se tokrat odloči ostati ...

MISTRAL: Nikol ne govoriva. Povej mi, vse. Prosim.

Mistral se hoče dotakniti Duše, ona se umakne.

Marko stopi stran.

Duša se napoti proti izhodu.

MISTRAL: Zara?

Duša ne reagira.

MISTRAL: Sanja? Zakaj ne ostaneš. Greva na čaj?

DUŠA: Drugič, (okej?)

MISTRAL: Taka si kot tvoj oče!

MARKO: Pol jaz, pol ti.

DUŠA: Oh, Mistral ... (si pa res po vetru).

MISTRAL: Kdaj- Kdaj te lahko spet vidim?

DUŠA: ... V naslednjem življenju.

Marko približa Duši.

Marko in Duša skupaj odideta. Ko Duše več ne vidimo, se Marko obrne in pošlje Mistral poljub po zraku.

MARKO: See you soon, my Sanja.

Marko izgine.

Mistral ostane na odru. Sama.

Zatemnitev.

Konec.